

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1445 19 tháng 03 năm 2023

Đại Đồng

*Đại đồng cứu thế tự phân bàn
Trí tuệ khai thông pháp pháp an
Thông cảm đường tu tự dứt khoát
Chơn tâm hành triển nhận pháp an*

Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám 1996

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Muốn được phước thì phải làm sao?
- 2) Làm sao hiểu được thực chất của chính mình?
- 3) Làm sao thiền lâu được?
- 4) Tu chơn là tu làm sao?
- 5) Muốn nhận sự ban chiếu của Đại Thanh Tịnh thì phải làm sao?
- 6) Muốn được dân chủ thì phải làm sao?
- 7) Phật Pháp Tăng là sao?

1) 21-12-96 Singapore 3:30

Hỏi: Muốn được phước thì phải làm sao?

Đáp: Thưa muốn được phước thì phải tu khai triển điển quang tiến tới quân bình thì mới nhận được phước của thanh quang ban chiếu, trí tâm mình mãi gọi là phước, không thể tính trước được, nhưng mọi sự trong cuộc sống sẽ được may mắn nhiều hơn.

Kệ:

*Tâm tu khai triển tự qui hườn
Có có không không vẫn biết ơn
Qui một tình đời không dính dấp
Sửa mình tiến hóa chỉ không sòn*

2) 22-12-96 Bangkok (Thailand) 7:30

Hỏi: Làm sao hiểu được thực chất của chính mình?

Đáp: Thưa muốn hiểu được thực chất của chính mình thì phải hành pháp đứng đắn tiến tới thanh tịnh, sẽ thấy nguyên lai bốn tánh của chính mình tốt xấu ra sao thì mới sửa tiến được. Biên cho lặng mình châu mới phát, lòng cho riêng mới gọi là thần, tức là có yên tịnh có sáng suốt thì mới thấy được khả năng của chính mình mà tu tiến.

Kệ:

*Thức tâm giải tỏa ưu phiền tiến
Qui một tình Trời sống mới yên
Cơ cấu Trời sanh qui lại một
Thanh bình tươi tốt tự mình xuyên*

3) 23-12-96 Bangkok (Thailand) 3:00

Hỏi: Làm sao thiền lâu được?

Đáp: Thưa luồng điển trung tâm bộ đầu rút mạnh chừng nào thì chứng minh bộ đầu thông triển càng cao, càng ngồi được lâu, thường trực rút như vậy 24/24 tức là lúc nào cũng tỉnh táo và an thiền, lên cao nhìn thấy rất rõ ràng, tự cảm thấy thế gian không có gì khó cả.

Kệ:

*Vạn linh chung tiến lại chung hòa
Lý trí phân minh lại thiết tha
Đời đạo song tu đồng dứt khoát
Bình tâm thanh tịnh chuyển gần xa*

4) 24-12-96 Pattaya (Thailand) 5 :25

Hỏi: Tu chơn là tu làm sao?

Đáp: Thưa tu chơn là bằng lòng sửa chữa sự sai lầm của chính mình, phát triển phần hồn hướng về thanh tịnh mà tu gọi là tu chơn, chứ không phải mặc nhiều quần áo đạo mới gọi là tu, tu sửa bên trong thì mới thật là tu, tu bên ngoài, tạo sóng song mê và ảo mộng, lúc chết phần hồn vẫn bơ vơ.

Kệ:

*Khai thông trí tuệ giải muôn bề
Thức giác chơn hồn chẳng có quê
Tiến bộ do mình siêng tiến bước
Khổ hành thanh tịnh chẳng có mê*

5) 25-12-96 Pattaya (Thailand) 4 :20

Hỏi : *Muốn nhận sự ban chiếu của Đại Thanh Tịnh thì phải làm sao?*

Đáp: Thưa muốn nhận được sự quang chiếu của Đại Thanh Tịnh thì phải hành đúng pháp, khứ trước lưu thanh thì sẽ thăng hoa tốt đẹp và sẽ có cơ hội hội nhập với luồng điển của Đại Bi thanh tịnh mà thực tình tu tiến, sẽ không còn sự phiền muộn sai quấy nữa.

Kệ:

*Thanh tâm tự đạt sống an nhiên
Cảm thức trần gian chỉ có phiền
Lợi dụng không thành sanh loạn động
Khó hành khó tiến khó an yên*

6) 26-12-96 Pattaya (Thailand) 3:30

Hỏi: *Muốn được dân chủ thì phải làm sao?*

Đáp: Thưa muốn được dân chủ thì phải tu cải tiến tâm thức dứt lòng tham, thì mới thấy rõ phần hồn là chủ của thể xác, lòng cho riêng mới gọi là thân, minh mẫn và sáng suốt, không ăn bậy và nói bậy, thực thi nghiêm chỉnh từ đời cũng như đạo, sức khỏe và tâm linh, quân bình tự đạt, thì mới tạo được hạnh đức tốt, dâng Trời Phật mà tu, vị trí tâm linh phát triển rõ rệt, làm chủ được chính mình, nhiên hậu mới gắn liền với xã hội quần sanh chung tiến trong sự an vui và thanh tịnh.

Kệ:

*Tự mình giải quyết tự mình mình
Phát triển chơn tâm tự sửa mình
Xã hội cộng đồng chung phát triển
Bền lâu vững chắc rõ hành trình*

7) 27-12-96 Pattaya (Thailand) 5:45

Hỏi: *Phật Pháp Tăng là sao?*

Đáp: Thưa Phật là tâm không thanh nhẹ, Pháp là khứ trước lưu thanh hành tiến không ngừng nghỉ, Tăng là quán thông lấy chính mình thực hành tu tiến.

Kệ:

*Giải tỏa nghiệp tâm giải nổi phiền
Tâm không thanh nhẹ tự mình xuyên
Tình đời như đạo không ôm bận
Thực hiện khai tâm chẳng có phiền*

Đòi đạo phân hành

Ở đời lắm chuyện dở hay
Lắm tâm động loạn lắm ngày cảm giao
Đổi thay nhiều sắc nhiều màu
Quang minh tăm tối đối đầu đấu tranh
Bên trong có sẵn chẳng hành
Hương ngoài mê tín trở thành quỷ ma
Tâm tu yếu ớt ta bà
Bỏ nhà bỏ cửa bỏ hòa tình thương
Sửa mình tiến hóa gieo gương
Trăm đường vạn nẻo tự lường tự đi
Chớ nên loạn động sân si
Ồn ào quấy rối tâm thì bất an
Cuộc đời diễn biến tùy màn
Đóng vai kếp chánh chàng nàng tùy
 duyên
Học bài khai triển triển miên
Giao duyên tùy thức nối liền căn cơ
Triển khai từ phút từ giờ
Dững tâm tự tiến thờ ơ chẳng còn
Thương người tại thế nỉ non
Nhắc cho hiểu đạo chẳng còn loạn tâm
Cảnh Trời từ hướng diệu thâm
Đông tây nam bắc mở tâm cảm giao
Phân ra muôn sắc muôn màu
Hòa tan chung cõi nhiệm màu khai minh
Xuyên qua thế thái nhơn tình
Dù nhau cùng tiến đạt khuyñh Phật Trời
Lắm khi luận xét phân lời
Lắm khi cũng phải tự rời tham sân
Ước mong đóng góp một phần
Vì mình vì họ cơ tăng cảm giao
Có ta phân rõ Trời cao
Muôn màu thích ứng trước sau dung hòa

Biết mình chẳng vọng từ xa
Biết hòa biết tiến mới là người ngoan
Hồn là nguyên lý phân ban
Ngài là chủ tể khai đàn trụ tâm
Người đời nhiều loạn lại làm
Tưởng mình là chánh chẳng tầm được
 chi
Được rồi lại mất một khi
Mất còn phải có ta thì mới yên
Học rồi rõ sự vững bền
Thức tâm tự giác mới quên vui buồn
Giữ phần sáng suốt về nguồn
Hòa tan chơn thức vui buồn nở hoa
Tu tâm dưỡng tánh tự hòa
Xa gần cũng vậy cũng hòa đến nơi
Khuyến người tại thế ai ơi
Bền tâm vững chí rõ đời tạm khuyñh
Học bài tiến hóa nơi mình
Sửa sai chánh pháp tâm linh hợp hòa
Phật Trời chẳng có ở xa
Trong ta sẵn có ta hòa chuyển tâm
Tu thời phải luyện tiến thâm
Vía hồn khai triển tự tầm đến nơi
Qui nguyên vạn giáo về Trời
Một lòng một dạ tự rời thế sanh
Bền tâm vững chí thực hành
Qui về nguồn cội mới thành chơn như
Thế gian châm biếm hay cười
Người tu là đại vậy người ra sao ?
Ở đời phân thấp xét cao
Đến ngày dẹp gánh xác nào cũng ma
Nói hồn họ chấp cái ta
Muốn Sanh sợ Tử khó hòa tình thương

*Phật Trời sáng tỏ như gương
Vô sanh vô tử là đường khai tâm
Lý Trời siêu diệu thâm thâm
Tâm vô quái ngại tâm tâm đến nơi
Chẳng còn chờ chực thỉnh mời
Thực hành đến mức lý Trời cảm giao
Chẳng còn mê chấp phân màu
Chỉ còn hòa cảm tự giàu tâm linh
Hồi sinh học dưỡng do mình*

*Thương yêu tha thứ khai tình chơn như
Khai tâm lập hạnh với người
Hòa cùng các giới người người cảm giao
Cộng đồng kẻ trước người sau
Dù nhau tiến hóa muôn màu tiến chung
Hồn là nguyên lý vô cùng
Tiến trình vô tận vầy vùng thặng hoa
Rõ mình thiên hạ một nhà
Cha Trời ban bố tình ta tình người.*

***Lương Sĩ Hằng
Mountain View, 28-08-1981***

TRÍCH BẢNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

Thức tâm

Montréal 6/6/1981 (tiếp theo)

Cho nên chúng ta luôn luôn đặt nặng vấn đề: trở về với chính mình, trở về với căn bản nội tâm, nội thức mình đang điều khiển, mình đang đặt chương trình để sửa chữa trong chu trình tiến hóa. Cho nên phải kỳ công tu luyện! Mà trong cái tu luyện của chúng ta, vừa lập hạnh vừa giải tiến, vừa lập vừa giải tiến! Luôn luôn nó vậy thì các bạn mới thấy rằng: sự tiến hóa nó đi tới vô cùng. Cái đó là chìa khóa chúng ta đã nắm, đã và đang nắm trong tay, mở tới đâu hiểu tới đó, chứ không nói chuyện bông lông ba la rồi không chịu làm.

Cho nên ở đời, có nhiều bạn gặp cảnh rất đau khổ, rất bi đát, rất buồn tủi, khổ nhục của cảnh đời, mà ngày nay các bạn đã ý thức rõ rồi! Những cái buồn tủi, bi đát, khổ nhục đó là bài học xứng đáng cho tâm linh! Mà ai tạo những cảnh đó? Chính ta đã tạo! Dòm xem cái bản tánh, mới thấy tất cả cái cuộc thế nó bao vây chúng ta vì chúng ta chấp nhận thu hút mà thôi. Nếu chúng ta biết cách giải tỏa thì những cái tình cảnh đó, nó trở nên ân nhân và dìu tiến tâm linh của chúng ta, nếu chúng ta không biết cái đó là quý giá và nó đưa chúng ta trở về nguồn cội thì chúng ta chuốc lấy sự đau khổ, buồn tủi, cảm thấy thê thảm! Mà kỳ thật chúng ta đi vô nội thức rồi, chúng ta thấy không có cái gì thê thảm, đau khổ, buồn tủi đối với chúng ta. Vì chúng ta tự khai triển giới và bước chân vào điện giới để tự tu tự tiến. Thì tất cả cái bệnh nan y đó, chính mình là một y sĩ xứng đáng phải sửa mình và phải trị tận căn,

để thoát cái bệnh trạng hiện tại mà đã mang trong cơ thể và tự cảm thấy rằng nan y không có thể trị được.

Trước kia chúng ta bắt đầu vào tu, thấy sửa được một phần, thấy sung sướng nhẹ nhàng, thấy cơ thể ổn định được một phần nào. Nhiều bạn cũng nói đây là tôi đã đạt pháp! Đây là con đường chính đáng của tôi đã và đang đi. Nhưng mà càng tu càng đi, các bạn thấy trách nhiệm các bạn càng nhiều và nhiều bạn đâm ra chán! Sao tôi tu mà tôi không vớ được bờ bến! Tôi tu tôi thấy tôi động loạn nhiều hơn, thấy trách nhiệm càng ngày càng nhiều hơn đối với gia cang, đối với thế sự, đối với chính tôi. Thì thừa các bạn! Các bạn thấy rõ chưa cái bài học các bạn càng ngày càng tiến hóa mà càng ngày càng phải gặt gao. Mà sau cái sự gặt gao đó nó sẽ đưa các bạn đến đâu? Đi tới qui tụ và sáng suốt.

Cho nên nhiều khi gia đình tưởng lầm là các bạn đã giận hờn gia đình, nhưng mà không phải! Chính các bạn ăn năn và sửa những sai lầm của nội tâm, nội tạng để hướng về một tâm linh sáng suốt vô cùng, nhiên hậu mới đóng góp cho nhân sanh tại thế. Thì các bạn nào đi tới giai đoạn đó rồi mới cảm nhận rằng chúng ta có nhiệm vụ. Nhiệm vụ sửa mình để hiểu mình và dẫn tiến mình, không dám bê trễ nữa. Tuy buồn, tuy giận, tuy hờn cuộc đời nhưng mà thấy rõ rồi, càng thấy rõ ta càng thấy bài học càng ngày càng nhiều, nó tới tập với chúng ta. Thì chúng ta phải cố gắng học thêm. Học cho kịp giờ kịp giấc. Luôn luôn Vô Vi không cho các bạn rảnh rang, nhưng mà cho các bạn học để chi? Để tiến hóa! Nếu không cho các bạn học, trình độ các bạn không bao giờ tiến tới sự cao siêu và hào quang các bạn không bao giờ được xán lạn trong nội thức. Cho nên chúng ta phải học! Chúng ta phải nghiên cứu, chúng ta phải thực hành, chứ không dùng lý luận suông mãi, không làm được một việc gì cho chính mình. Chúng ta phải tìm ta ở đâu? Từ bao lâu đã giáng hạ bất cứ điểm nào, rồi tới ngày nay có cơ hội để hội tụ trong cái xác eo hẹp này là một điểm để phân tách cho tất cả. Mà ở trong cái dung điểm này, không chịu phân tách và không chịu thực hành thì làm sao các bạn có thấy tất cả được! Cho nên chúng ta phải dày công thực hiện, nhiên hậu mới thấy rõ ràng chính mình là một người y sĩ tự trị rõ ràng. Bệnh của chúng ta rất nhiều, từ khi các bạn chưa tu, bây giờ đến lúc đã tu, các bạn xét một giai đoạn ngắn thôi, thì thấy trước kia tánh tình các bạn như thế nào, ngày nay các bạn tánh tình như thế nào? Diễn biến thế nào? Tâm thức các bạn nó điều hòa cách nào? Thì các bạn thấy rằng sự bằng lòng và chữa trị căn bệnh của các bạn, rất rõ ràng!

Càng thấy rõ bệnh hoạn của các bạn, càng chữa trị nhiều hơn để cho nó hoàn tất. Không nên phê luận ngoại cảnh mà không chịu chữa trị căn bệnh của chính mình. Mỗi chúng ta ai cũng có bệnh. Bệnh do tánh sanh là vậy!

Cho nên chúng ta phải biết sửa chữa, sửa cái căn bệnh của chúng ta là uống viên thuốc TÌNH THƯƠNG và ĐẠO ĐỨC, của Thượng Đế đã ban hành trị bá chứng cho chúng sanh mà chẳng ai biết hưởng, chẳng ai biết uống một viên thuốc đời đời bất diệt, đời đời chữa trị bệnh căn mà mấy ai đã biết. Nói tình thương và đạo đức rất dễ nhưng mà thực hành tới ngày nay các bạn cũng chưa có tình thương! Còn một giây phút so đo cũng chưa có tình thương! Luôn luôn sửa mình và ảnh hưởng mọi người mới thấy rõ tình thương, mới chấp nhận trở về với căn bản để điều luyện vạn linh trong cái tiểu thiên địa này. Các bạn mới thấy rõ tình thương rồi mới đạt tới quân bình sáng suốt vô cùng. Các bạn mới thấy rõ! Bấy nhiêu đó là một viên thuốc trường sanh bất diệt của tâm linh mà Thượng Đế đã an bài, đâu phải mới có đây! Đã bao nhiêu triệu triệu năm tại thế mà mấy ai đã thấu đáo được? Lúc nào viên thuốc đó cũng để trước mắt các bạn và cất trong nội tâm các bạn, nhưng mà các bạn không thấy, bây giờ phải tìm các bạn! Tôi nói tôi tìm tôi mới trở về điền hồng được và thấy cái viên thuốc quan trọng đó! Uống vô tình táo, uống vô sáng suốt, càng uống càng minh, càng uống càng thanh nhẹ, càng uống càng sáng suốt. Dù các bạn sống ở tầng lớp nào, ở cõi thiên đàng nào, cũng phải xây dựng viên thuốc này mới có kết quả tốt, mới tiến hóa được, mới thông minh được. (còn tiếp)

Đề tài suy gẫm

Hạ tầng công tác

Cho nên, cái cộng đồng siêu khoa học, văn minh ở tương lai, các Bạn mới thấy, sau này rồi các Bạn thấy, “Sao mà nó hay quá, tinh vi quá !” Các Bạn càng tu các Bạn thấy càng tinh vi : một cái ý nghĩ sai lầm của các Bạn là thấy đã đem các Bạn xuống rồi, “Hạ tầng công tác” rồi. Các Bạn đang phây phây đi lên nhẹ nhàng vậy, mà các Bạn có một ý nghĩ phạm trược là nó rút các Bạn xuống rồi, kêu bằng “Hạ tầng công tác.” Tại sao đang đi thanh nhẹ, là thượng tầng công tác, mà bây giờ động loạn, ghét ai, thì nó kéo xuống, nó làm mình ở tầng dưới, làm việc ở tầng dưới thay vì ở trên ? Đó! “Công tác” là làm việc ; đang thanh nhẹ mà đi trở về trược ! Cho nên, chúng ta, nam, nữ đều có dục tính hết ; cái dục tính là nó mạnh nhất. Khi chúng ta tu thiền được thanh nhẹ và chuyển ý nghĩ tới cái đó, nó rút các Bạn xuống liền, kêu bằng “Hạ tầng công tác”. Công tác ở bên dưới, không được đi lên trên nữa ! Các Bạn thấy là cái dục tính nó mạnh không? Nó có thể đem các Bạn xuống, đi xuống luôn, xuống tới Địa Ngục cũng là vì dục tính mà thôi!

TV VĨ KIÊN, KHÓA 4: QUY THỨC (Cuốn 3)

THƯ TỪ LAI VẮNG

M

, May 25, 1994

Kính thưa Thầy,

Đầu thư con xin kính chúc nức khỏe Thầy, Con định viết thư cho Thầy đã lâu, con cứ phân vân mãi cho đến hôm nay.

Con, chị Nguyễn Thị Ngọc Thủy, anh Bùi Minh Trọng Đăng theo học, và một số anh chị khác cũng ngôi thiền chung lúc ở trong trại tù nạn ở Philippines. Anh Trọng có cho con địa chỉ của Thầy lúc con vừa mới qua Mỹ nên hôm nay con mới có địa chỉ để gửi thư cho Thầy.

Con qua Mỹ đã gần được 5 năm, năm nay là năm thứ 4 của ở trường Đại học cho con đang ở tháng vừa qua có nhiều việc xảy đến, tất cả dự định về tương lai của con bị thay đổi hoàn toàn và bất ngờ đến nỗi con cũng không ngờ nổi và bây giờ con không biết phải làm sao?

Con đang học y tá, năm thứ 4, chỉ còn một năm nữa là xong. Ở Mỹ y tá học cũng như các ngành kỹ thuật... Tháng vừa rồi lúc con thuê tập trung bệnh viện, thấy con là một bà người Mỹ cứ theo con hoặc lúc con cho thuê hay làm cái gì đó cho bệnh nhân của con. Trong nhóm con có 4 người duy có con là Việt nam bà không thuê hay làm thuê hoặc cái gì cho những học sinh Mỹ khác cả. Lúc con phạm lỗi lần đầu tiên bà hẹn gặp con tại văn phòng và bảo con rất lớp đó vì những lỗi con đã làm. Con cũng không ngờ nổi bởi vì con là học sinh làm sao không phạm lỗi bà là người dạy bà nên có trách nhiệm giúp con sửa lỗi làm đó thôi khi đánh rít con một đung. Có nhiều chuyện bất công khác nữa con phải chịu đựng con không muốn kể ra nữa chỉ muốn

quên và cho nó qua đi. Nhưng con không thể nào quên được. Bây giờ việc học con phải gác đoạn con phải chờ một năm sau đi lấy lớp đó lại vì người ta tổ chức lớp đó chỉ 1 lần một năm. Bà thấy mà con dỗi xui bết công với con như vậy nhưng tất cả thầy cô trong trường Nursing con đang học không một ai dấn lên tiếng. Bà cứ theo học như lúc học có bệnh nhân, là hít dọa nạt con không phải là người đầu tiên mà vẫn không bị gì cả. Bây giờ con không biết làm sao nữa? Con có thể trở lại trường đó 1 năm nhưng con không thể nào quên được những việc xảy ra con không biết con có thể học một cách thoải mái nữa được không. Con nói chuyện với 1 một bà là thầy của con cũng dạy ở trường đó. Bà ấy nói con là người tốt con cảm thấy biết công khi người tốt phải chịu đựng, toàn những chuyện xấu với không may mắn. Như con bây giờ, trong khi bạn bè cùng lớp con học ra trường mùa hè năm tới còn con phải quay lại năm tới đi đi tiếp tục chẳng tương còn lại. Bây giờ trong khi tất cả mọi người đưa đến lớp vào bệnh viện thực tập còn con phải ngồi đây suy nghĩ không biết tương lai con sẽ đi về đâu? không biết phải làm gì trong năm tới? không biết có nên trở lại học cái trường đó nữa không? Ban con nói biết rồi con hiểu quá nên mới bị họ làm như vậy. Con cũng không biết phải làm sao cho vừa lòng người nữa!

Con đã lớn rất nhiều nỗ lực, cố gắng vì thời gian đi vào dưới trường đó vì gần cả 400 người nộp đơn mà họ chỉ nhận 100. Đường học với con chưa bao giờ bị trở ngại lớn như bây giờ. Con muốn học ngành nghề liên hệ đống

điều gì con nghĩ mình có thể giúp được nhiều người trong tương lai. Bây giờ con cảm thấy tất cả dự định con dường như không thể thành tựu nữa. Nếu cứ nghĩ là số mệnh an bài không thể lựa lên được đi giúp đỡ giúp người có thể cảm thấy bớt nhẹ tâm nhưng con vẫn không thấy thành tựu được nào. Con người có thể thay đổi được số phận bằng việc làm của mình. Con cảm thấy bất công khi người tốt phải chịu đựng toàn những việc không may mắn.

Mẹ của con vẫn chạy tương đối rất lâu rồi mới qua Mỹ từ trại tị nạn ở Mã Lai. Chị Lớn của con qua Mỹ đã lâu nhưng không lo lắng gì cho Mẹ con cả. Mẹ con bây giờ phải ở với gia đình của con. Vì cha của con gần Canada lạnh quá Mẹ con không chịu nổi. Con chỉ mong rằng việc lựa đi ở định cư ở việc làm có thể lo cho Mẹ con ở ở định cư. Con luôn là mùa hè năm 1995 con n' tốt nghiệp bây giờ tất cả đều không thể liên lạc.

Con đã xin tương lai để lựa những bước khi vào tương lai con phải mất gần nửa năm trời để lựa những môn con đã lựa trước kia ở tương lai con đang lựa bây giờ. Nếu con chuyển tương lai con phải tìm người chia phòng ở ở phòng tiên di chuyển. Em trai của con vừa mới lên đây để lựa cũng phải chuyển tương lai theo con không quen với ai là Vietnam cả ở ở theo con định chuyển tới nên con cũng rất lo. Con chưa quyết định được nên ở đây chờ 1 năm sau vào lựa lại hay chuyển về tương lai nữa?

Con tương lai đến ở đây 1 năm sau tất cả

mọi người, bạn bè ai cũng ra trường có việc làm
 còn con giống như người mới bắt đầu học hỏi
 họ nghĩ con như thế nào. Con cũng không biết
 nơi nào cho thuê nhà của con mới xong nữa. Nếu con trở
 lại trường đó không biết họ có đi yên cho con học
 đến hết ra trường hay lại làm nhiều chuyện khác
 khác hơn. Đi cũng biết mà ở lại cũng biết
 con không biết phải làm sao.

Con chưa bao giờ gặp trở ngại như thách thức này
 như bây giờ. Không ai có thể giúp con tìm được một
 giải pháp nào cả. Con nghĩ đến Thầy. Con hy vọng
 thầy giúp con tìm được một giải pháp sáng suốt,
 Kính bái,

Phạm Văn Nam

motivated why 07-07-94

7 Con.

Thầy Đn nhân được theo con trình bày ý thầy làm
trong mục đích, x hình kình nưc sự thay đổi bộ lam
cho con đợc gần gũi trong dự định,

Nếu con là một người chịu tu vô vi và tiến thân thì
con mới thấy được đây là cơ hội như thế để tiến thân, con
phải thức kể, con là một sinh vật của một đất này, trước kia
con ở Việt Nam hoàn toàn toàn tâm vô mã hóa, ngày hôm nay
con có cơ hội phát huy tâm thức cấp độ, như thế cấp độ
trên đó như thế để tiến thân và được cấp độ tiến hóa sau
cố của loài người, con nên vui lên và tiếp tục học hỏi và
cho ta về nhà để đưa con về Việt Nam trước tiên tiến thân và
như thế biết một tâm ý thiên nhiên thì mới khác phải được
một trở ngại ở trước mắt, con cần ra trước con cần cần cần
cần thế được là cần cần cần trước đây, biết đây và phải
được cấp độ tiến thân và nhà trước, vậy con nên yên tâm
học hỏi tiến thân đạt đến tiến thân để đến phó cho kỹ thuật,
sự không khác ở trước trước là sẽ đưa con vào nề nếp trật
tự của xã hội ở trước mắt, con cần nên nghĩ đến sự bất
cần, không cần để là cơ hội cho con được cần thế rõ rệt
phải cần sự cần con ở trước mắt, cần sẽ phải phải nên nên nên
biết biết và trước mắt, nếu con là người tu vô vi thì con từ
cần nên con được học như thế biết về của trước để tiến thân,
như thế tiến thân như thế để tiến thân, tất cả đều nằm trong nguyên lý
của tiến thân.

Còn Câu Báo Hiếu Cần Phải Tùy nhĩ Phước Đức mà Con
Đã Tu Trì Trong nhiều kiếp THÌ mới có được, Càng không Phải
Tự Trọng ý mình của Con người, Phước Đức từ nó mà Tự Tạo
Được Trong Lòng PHẢI HỒN THẠO Duyệt Trừ Ái H. Suốt đời
càng không khác gì Đường Đạo, Phải Từ PHẢI Trăm về Sự Tự
Nhiên và Hồn Nhiên THÌ mới việc Sở Được Thoát Tục,

Thi' Ban và nân Sủ Bả nhĩn Thỏn Kim Thi' Thỏn Hủ, Tu
Thi' Cũ Tu, Hủ Thi' Cũ Hủ Thi' nũ nân Cũ,

KHẸM NÊN CHẠM NÊN GIỮ ĐỂ MÀ LÔNG CHO MỘT LẦN
NẾU CÓ! CHÚC CON VUI TÍNH! / Dì: Thảo, M. M.

Thông báo video & Audio Tuần Lễ 12, 03-19-2023

1. Ban video xin được giới thiệu tới Quý Vị bằng chung thiên tuần này:

Giải Giới Phân Minh - Công Và Quả

<https://youtu.be/ISsR1SePxvM>

2. Ban video xin được giới thiệu tới Quý Vị video tuần này:

Soi Hồn-Pháp Luân-Thiền Định là để quy nhất 3 giới thượng trung hạ nhiên hậu mới tới chỗ quy thức-p2

<https://youtu.be/qBQ4XaLh7Fc>

Chơn Ngôn Thay Đổi Cuộc Sống - Cuốn 16 - Giải Giới Phân Minh

https://youtu.be/fbkXzIVGw_I

Giới thiệu Shorts là những đoạn video ngắn không quá 1 phút

<https://www.youtube.com/@vovionline/shorts>

3. Radio Nam California Tuần Lễ 12

Chủ đề: Tu Là Làm Phước Cho Minh - Nhạc: Dấu Ký Niệm

<https://youtu.be/APCaSU4KT4E>

4. Xin mời Quý Vị nghe lại bài nhạc phổ từ thơ của Đức Thầy:

Sứ Giả Hòa Bình - Thanh Mai

<https://youtu.be/cFZv5H1Y9U4>

Ban video kính mời

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

1) Kính xin quý bạn đạo thiên hướng tâm cầu nguyện cho **Bạn Đạo Nguyễn Bá Trị**,
Chồng bạn đạo **Trần Kim Phụng**
sinh ngày 12 tháng 2 năm 1950 tại Việt Nam, mất ngày 27 tháng 2 năm 2023 tại Dallas
-TX

hưởng thọ 73 tuổi được siêu thăng tịnh độ.

Gia đình bạn đạo **Trần Kim Phụng** thành thật cảm ơn quý Bạn Đạo ,

2) Kính nhờ quý bạn đạo thiên hướng tâm cầu nguyện cho bà nội của bạn đạo **Thy Anh Phạm** là

Bà **NGUYỄN THỊ SÀNG** sanh năm **1926** tại Quảng Ngãi Việt Nam, mất lúc 5 giờ 3 phút sáng ngày 15 tháng 3 năm 2023 tại xã Phước Tỉnh, Huyện Long Điền, Tỉnh Bà Rịa Vũng Tàu Việt Nam.

Hưởng **thọ 98 tuổi** được siêu thăng tịnh độ.

Bạn đạo **Thy Anh Phạm** cùng gia đình thành tâm cảm ơn quý bạn đạo.

3) Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho mẹ của bạn đạo **Trương Văn Đảm** (Thủ Đức) là Cụ bà **Lương Thị Hương**, sinh năm 1935, từ trần ngày 8-3-2023 nhằm ngày 17 tháng 2 năm Quý Mão tại nhà số 29/13, ấp Nam Thới, xã Thới Tam Thôn, huyện Hóc môn, TP HCM, hưởng thọ 89 tuổi được Siêu Thăng Tịnh Độ .

Giá đình bạn đạo **Đảm** đồng cảm ơn quý bạn đạo.

TD Dũng Hành kính báo